Κ. Σ. Στεφανόν Κοτσιανόν
Δικηγόρον
Ἑρμοῦ 37
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
4
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1954
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 45
Τιμὴ φύλλου δραχμαὶ 1000

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΛΥΠΗΡΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ἡ περιγραφὴ τοῦ χοροῦ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Χαλκιδικέων, τὴν ὁποίαν μᾶς δίδει εἰς τὴν 4ην σελίδα μας ὁ παρακολουθήσας αὐτὸν συνεργάτης μας, ὅστις εἰς μάτην προσεπάθησε, νὰ καλύψῃ τὴν πενιχρότητα, τὴν ὁποίαν ἐνεφάνισε, μᾶς ἐμβάλλει εἰς θλιβερὰς σκέψεις περὶ τῶν σχέσεων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ τέκνων τῆς Χαλκιδικῆς μεταξύ των καὶ πρὸς τὸν Σύλλογόν των καὶ περὶ τῶν δεσμῶν των πρὸς τὴν Μητέρα Χαλκιδικήν.

Ἑκατὸν περίπου πρόσωπα, γράφει ὁ συνεργάτης μας, παρίσταντο. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὁ μοναδικὸς ἐπίσημος, ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου. Διατὶ τόσην ἀδιαφορίαν ἐπέδειξαν οἱ πολυπληθεῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ Χαλκιδικεῖς; διατὶ δὲν προσῆλθον εἰς αὐτὸν τὰ ἔχοντα κάποιαν ἐπίσημον ἰδιότητα τέκνα τῆς Χαλκιδικῆς; διατὶ οὐδεὶς ἕτερος ἐπίσημος ἐτίμησε τὸν χορὸν τῶν Χαλκιδικέων;

Πταίει ὁ Σύλλογος τῶν Χαλκιδικέων ἀπαντοῦν οἱ ἔχοντες, οὐχὶ ἀβασίμους λόγους, νὰ εἶναι δυσηρεστημένοι ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν διοικούντων τὸν Σύλλογον, οἱ ὁποῖοι δὲν προέβησαν εἰς ἐπιμεμελημένην διοργάνωσιν τοῦ χοροῦ καὶ γενικώτερον ἔχουν παραμελήσει τὴν καλλιέργειαν τῶν σχέσεων τῶν Χαλκιδικέων.

Ὄχι! ἰσχυρίζονται οἱ θιγόμενοι ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀπαντήσεως. Πταίει ὁ καιρός, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο εὐνοϊκός. Καὶ ἀκόμη πταίουν περισσότερον οἱ ἴδιοι οἱ Χαλκιδικεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπέδειξαν ἀσυγχώρητον ἀπροθυμίαν προσελεύσεως εἰς τὴν διοργανωθεῖσαν χάριν αὐτῶν ὡραίαν συγκέντρωσιν.

Ἀλλ' ὁ ἀμερόληπτος κριτής, δεχόμενος ὅτι ποσοστόν τι ἀληθείας ὑπάρχει εἰς ὅλας τὰς ἀπαντήσεις, συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον του εἰς τὴν λυπηρὰν διαπίστωσιν, ὅτι ἔχουν χαλαρωθῆ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀδελούς τῶν τέκνων πρὸς τὴν Μητέρα, ἔχουν ἀτονήσει οἱ δεσμοὶ τῶν Χαλκιδικέων μεταξύ των καὶ πρὸς τὴν Χαλκιδικήν. Καὶ ὅμως δὲν εὑρίσκονται ἢ εἰς ἐλαχίστην ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν στοργικήν, τὴν ἁγνὴν καὶ τὴν ὡραίαν Πατρίδα των. Τὸ ζωογόνον ἀεράκι φθάνει ἕως ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Χολομῶντα. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι δὲν καθαρίζει τὰς ψυχάς των ἀπὸ τὴν σκόνην τῆς μεγάλης πόλεως. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι δὲν προκαλεῖ τὴν νοσταλγίαν διὰ τὸ ἀγνὸ χωριό των μὲ τὰ ἁπλὰ καὶ ὡραῖα ἔθιμα, ὅτι δὲν ξυπνᾷ τὰς ὡραίας ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας των. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ Χαλκιδικεῖς ἐλησμόνησαν τὴν ὡραίαν, τὴν ἀσύγκριτον Πατρίδα των, ὅτι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων περιφερειῶν προερχομένους Θεσ)νικεῖς, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται νὰ εἶναι περισσότερον παντὸς ἄλλου ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἁγνὴν καὶ ὡραίαν Χαλ)κήν, ἐχωνεύθησαν εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν κοιλίαν τῆς Θεσ)νίκης.

Ὄχι! εἶναι τόσον δυνατὴ ἡ ἀγάπη, τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται πρὸς τὴν Χαλκιδικὴν τὰ παιδιά της, ὥστε αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ παραδεχθῶμεν. Εὑρίσκεται μόνον εἰς λανθάνουσαν κατάστασιν. Καὶ δι' αὐτὸ πταίουν βεβαίως πολλοὶ καὶ πολλά, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πταίει ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Θεσ)νίκῃ Χαλκιδικέων, τοῦ ὁποίου τὴν προσοχὴν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς μας ἐπεστήσαμεν καὶ ἐπανερχόμενοι τὸν καλοῦμεν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀσυγχώρητον ἀδράνειάν του καὶ νὰ καταβάλῃ πᾶσαν ἐνδεδειγμένην προσπάθειαν, ὥστε ἐρχόμενα τὰ μέλη του εἰς ἐπικοινωνίαν μεταξύ των ὡς καὶ μετὰ τῆς Μητρὸς Χαλ)κῆς, διατηρήσουν ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀμόλυντον τὴν Χαλκιδικιώτικην ψυχήν των.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΝΟΝ ΛΟΓΩ ΚΑΘΙΖΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

Ἀριθ. πρωτ. 224
Ἐν Κασσανδρινῷ τῇ 22)3)54

Πρὸς
Τὸν κ. Νομάρχην Χαλ)κῆς
Εἰς Πολύγυρον

Κύριε Νομάρχα,

Ὡς ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς πρόσφατον τεῦχος τῆς ἐφημερίδος «Ἡ φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς», εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Κασσανδρινοῦ λόγῳ τῶν συνεχῶν βροχῶν καὶ χιόνων τοῦ χειμῶνος καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ ἀγροτικαὶ περιοχαὶ τῆς Κοινότητος αὐτῆς τυγχάνουσιν ἐκτάσεις πρανῶν ὀροσειρῶν καὶ λοφίσκων, ἐπροξενήθησαν ἀνεπανόρθωτοι ζημίαι ἐκ καθιζήσεων τοῦ ἐδάφους εἰς τρόπον ὥστε διερχόμενός τις τῶν περιοχῶν τούτων οὔτε κατὰ διάνοιαν νὰ φαντασθῇ, ὅτι αὗται πρὸ ὀλίγου ὑπῆρξαν ἀγροὶ καὶ μάλιστα ἐσπαρμένοι.

Κύριε Νομάρχα ἐὰν οἱ καταστραφέντες οὗτοι ἀγροὶ δὲν ἀνήρχοντο εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας δεκαδικῶν στεμμάτων ἐκ τῶν πλέων εὐόρων περιοχῶν τῆς Κοινότητος ἡμῶν οὐδόλως ἠθέλαμεν σᾶς ἀπασχολήσει, ἐπειδὴ ὅμως ἐκ τοῦ ἀτυχήματος τούτου τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ἡμῶν (διότι μόνον αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς ἀρμόζει εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν) θὰ καταστῇ προβληματικὴ ἡ ζωὴ τούτων στὸ μέλλον, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι δώσητε τὰς δεούσας διαταγὰς καὶ διαταχθῇ ἐκ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἐπιτετραμένος διὰ τὴν αὐτοψίαν καὶ τὴν εἰσήγησίν του εἰς τοὺς ἀρμοδίους διὰ τὰ περαιτέρω

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ παροῦσα μας θὰ ἀπηχήσῃ καλῶς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ θὰ δώσητε τὰς δεούσας, οὕτως ὥστε εἰς πρώτην εὐκαιρίαν νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τοὺς ἀτυχήσαντας κατοίκους τῆς ἡμετέρας Κοινότητος διατελοῦμεν,

Εὐπειθέστατα
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΝΤΩΝ. ΑΜΠΕΛΑΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ
1) Γεωργοδιεύθυνσιν Χαλκιδικῆς.
2) Ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» διὰ τὴν δημοσίευσίν της.

Η ΟΔΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ—ΚΑΣ)ΔΡΑΣ

Ὁ ἐφετεινὸς βαρύτατος χειμὼν ἐπέφερε τοιαύτας καταστροφὰς εἰς τὰς ἄλλως τε ἀτελῶς κατασκευασθείσας ὁδοὺς τοῦ Νομοῦ μας, ὥστε διὰ πολλὰς ἐξ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γίνεται πλέον λόγος. Αἱ περισσότεραι ὅμως καταστροφαὶ ἐπῆλθον εἰς τὴν Νότιον Χαλκιδικὴν καὶ δὴ τὴν Κασσάνδραν. Ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἡ ὁδὸς Μουδανιῶν—Θεσ)νίκης ἔχει ἐγκαταλειφθῆ ὑπὸ τῶν λεωφορείων Ν. Μουδανιῶν—Θεσ)νίκης, τὰ ὁποῖα ἀναγκάζονται νὰ διέρχωνται ἐκ Πολυγύρου. Ὡς πρὸς τὰ ταξείδια ἐντὸς τῆς Κασσάνδρας, μόνον ὁ προικισμένος μὲ ταλέντον δραματικοῦ συγγραφέως δύναται νὰ τὰ περιγράψῃ.

Ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος τόσον ἐνδιεφέρθη δια τὴν Χαλκιδικήν, ἂς κάμῃ κάτι καὶ διὰ τὴν ἀτυχῆ καὶ ὡραίαν Κασσάνδραν.

Ἡ Γνώμη μας

ΕΝΑΣ ΑΔΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Κατὰ τὸν Νόμον 2240)1952 ὁ φόρος οἰκοδομῶν καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποίει ἢ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ ἡ φορολογητέα οἰκοδομὴ πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 300 μὲν προκειμένου περὶ κατοικιῶν, ἐπὶ 500 δὲ προκειμένου περὶ καταστημάτων, ἀδιαφόρως ἐὰν τὸ πραγματικὸν ἐνοίκιον, τὸ ὁποῖον σήμερον ἐπιτυγχάνει εἶναι κατὰ πολὺ κατώτερον. Ἡ ἀδικία ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς πράγματι τὸ ἐνοίκιον εἶναι κατώτερον τοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φόρου ὑπολογιζομένου κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον εἶναι προφανής, δυστυχῶς δὲ εἰς τὸν Νομόν μας ἐμφανίζεται εἰς μεγάλην ἔκτασιν, διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἐγένετο ἀδίκως ὁ καθορισμὸς τῶν βασικῶν μισθωμάτων κατὰ τὸ παρελθόν.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΟΛΕΩΣ

Πρὸ δεκαπενταετίας οἱ εὐφάνταστοι ἐκπονηταὶ τοῦ τότε συνταγέντος καὶ ἐγκριθέντος σχεδίου τῆς πόλεώς μας ἐκλαμβάνοντες τὸν Πολύγυρον ὡς «Ψυχικὸ» τὸν ὡραματίσθησαν πλήρη πολυτελῶν ἐπαύλεων, δι' ὃ καὶ καθώρισαν ἀναλόγως τὴν ἔκτασιν τοῦ οἰκοδομησίμου οἰκοπέδου, ὡς καὶ τῆς προσόψεως αὐτοῦ. Συνέπεια τῶν ἀνοήτων αὐτῶν ὁραματισμῶν ἦτο νὰ σταματήσῃ τελείως σχεδὸν ἡ ἀνοικοδόμησις. Κατόπιν τούτου ὁ Δῆμος μας ἐμερίμνησε διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ μεγαλεπηβόλου σχεδίου, συμφώνως ποὸς τὰς ἐνταῦθα δυνατότητας, ἐζήτησε δὲ τὴν ἔγκρισίν της ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἡ ὁποία δυστυχῶς, ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Λαμπρόπουλος, ὅστις παρεκλήθη νὰ μεριμνήσῃ δι' αὐτήν, δὲν ἐχορηγήθη καὶ ἡ ἀνέγερσις νέων οἰκοδομῶν, τῶν ὁποίων τόσην ἀνάγκην ἔχει ἡ πόλις μας δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ καὶ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον.

Δὲν γνωρίζομεν διὰ ποίαν αἰτίαν δὲν ἐνεκρίθη ἡ τροποποίησις ἐπὶ τόσον σοβαρᾷ ζημίᾳ τῆς πόλεώς μας

ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ ΔΑΠΑΝΗ

Ἡ τοποθέτησις μιᾶς πινακίδος εἰς τὸν πρὸ τῶν γραφείων μας χῶρον, ἐφ' ἧς ν' ἀναγράφωνται ὁδηγίαι κατευθύνσεως τῶν αὐτοκινήτων, τῶν ὁποίων οἱ ξένοι ὁδηγοὶ διαποροῦσι καὶ διερωτῶνται ποίαν ὁδὸν ν' ἀκολουθήσωσιν, εἶναι, ὡς καὶ ἄλλοτε τὸ ἐτονίσαμεν ἀπαραίτητος, ἐνῷ ἡ δαπάνη της εἶναι παντελῶς ἀσήμαντος. Τόσον μικρὰ φροντὶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἐν προκειμένῳ;

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΟΜΑΤΙΟΥ

Πρὸ πολλοῦ χρόνου ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός του ὁ κοινοτικὸς σύμβουλος Γοματίου κ. Κ. Κλειδαρᾶς, πλὴν ἡ Νομαρχία δὲν ἐδέχθη τὴν παραίτησίν του θεωροῦσα, ὅτι ἦσαν ἀναγκαῖαι αἱ ὑπηρεσίαι του, οὐχὶ δὲ ἀνυπέρβλητον τὸ κώλυμα, ὅπερ προέβαλλεν οὗτος. Παρὰ τὴν τιμητικὴν ταύτην ἐπιμονὴν τῆς Νομαρχίας ὅπως παραμείνῃ εἰς τὸ ἀξίωμά του ὁ κ. Κλειδαρᾶς δὲν μετεπείσθη, ἀλλ' ὑπέβαλε καὶ αὖθις νὴν παραίτησίν του, ἐφ' ἧς οὐχ ἧττον ἡ Νομαρχία οὐδὲν μέχρι σήμερον ἀπεφάσισεν, ἐνῷ ὁ ἀνωτέρω κοινοτικὸς σύμβουλος ἐμμένων εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἔπαυσεν οὐσιαστικῶς νὰ εἶναι σύμβουλος, καθόσον εἰς οὐδεμίαν προσέρχεται συνεδρίασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Ἐφ' ὅσον ὁ κ. Κλειδαρᾶς νομίζῃ, ὅτι δὲν δύναται, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους μόνον ὁ ἴδιος δικαιοῦται νὰ ἐκτιμήσῃ τελικῶς, νὰ προσφέρῃ τὰς χρησίμους ὑπηρεσίας του καὶ τὴν ἀπόφασίν του ταύτην πραγματοποιεῖ, νομίζομεν ὅτι ἡ Νομαρχία ὀφείλει νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησίν του, ἵνα καταληφθῇ ἡ θέσις του ὑπὸ ἑτέρου καὶ μὴ ἐμφανίζηται χωλὸν τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον.

ΣΟΒΑΡΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ὁ Δῆμος Πολυγύρου καὶ ὡρισμέναι Κοινότητες προσέφεραν διάφορα ποσά, ὡς ἀρωγὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀποφυλακιζομένων. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ παράδειγμά των θὰ σπεύσουν νὰ μιμηθοῦν ὅλαι αἱ Κοινότητές μας δοθείσης τῆς ἐξαιρετικῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς τῆς ἀνωτέρω Ἑταιρίας.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἀπὸ τὴν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας δημοσιευθεῖσαν περιγραφήν του ἐν τῇ πόλει μας ἑορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου καὶ δὴ τῆς παρελάσεως παρελείφθη ἡ μνεία τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου μας, ἡ ἐμφάνισις τῶν ὁποίων ἦτο θαυμασία προκαλέσασα τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ κοινοῦ.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

Δὲν ὑπάρχει τέλος πάντων τρόπος νὰ διασφαλισθῇ ἡ λειτουργία τῶν ῥαδιοφώνων τοὐλάχιστον κατὰ τὰς Κυριακάς; τὸ ῥαδιόφωνον δὲν εἶναι πλέον πολυτελὴς τέρψις, οὔτε ἁπλοῦν ψυχαγωγικὸν μέσον.

Γεωργικαὶ Εἰδήσεις

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΣ — ΤΡΙΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

— Τὴν 10ην Μαρτίου ἤρχισεν εἰς Ν. Τρίγλιαν τὰς ἐργασίας του τὸ Μεταβατικὸν σχολεῖον κλαδευμάτων ἐλαίας μὲ τεχνίτην κλαδευτὴν τὸν Χρῆστον Νικολαΐδην ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ καθοδήγησιν τοῦ Γεωπόνου Τομέως Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν Ν. Καλλικρατείας κ. Κων. Κούσουλα.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως; ἤτοι τὴν ἑσπέραν τῆς παραμονῆς 9ης Μαρτίου εἰς τὴν Ἀγροτολέσχην τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ν. Τριγλίας ὁ Γεωπόνος Κων. Κούσουλας εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν μελῶν τῆς Ἀγροτολέσχης καὶ ἀγροτῶν τῆς κοινότητος Ν. Τριγλίας ἀνέλυσε τὴν σημασίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ κλαδεύματος τῆς ἐλαίας καὶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἐλαίας διὰ μοσχευμάτων.

— Τὴν 11ην Μαρτίου ἤρχισε τὰς ἐργασίας του εἰς τὰς κοινότητας Ἁγ. Παύλου—Ν. Καλλικρατείας τὸ σχολεῖον κλαδευμάτων ἀμπέλου ἐγκαταστάσεως Κορδονίων Γκυγιὸ μὲ τεχνίτην κλαδευτὴν τὸν Μιχαὴλ Σπυρόπουλον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ καθοδήγησιν τοῦ Γεωπόνου Τομέως Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν Ν. Καλλικρατείας κ. Κων. Κούσουλα.

Τὰ κορδόνια Γκυγιὸ εἶναι ἡ τελευταία λέξις βελτιωμένου συστήματος καλλιεργείας τῆς Ἀμπέλου. Δαπάναις τῶν ἰδίων προοδευτικῶν ἀμπελουργῶν τῆς περιοχῆς Πατώματος Ἁγ. Παύλου καὶ Ν. Καλλικρατείας θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐφέτος εἰς ἔκτασιν ἄγω των 200 στρεμμάτων τῆς ὡς ἄνω περιοχῆς καὶ 100 στρεμμάτων περίπου τῆς περιοχῆς Νεοχωρί υ—Λακκώματος.

— Τὴν 20ην Μαρτίου εἰς συγκέντρωσιν ἀπαρτίας τῶν μελῶν τοῦ Γ. Π. Συν)σμοῦ Ν. Καλλικρατείας καὶ εἰς μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ὁ Γεωπόνος Ν. Καλλικρατείας ὡμίλησε εἰς τοὺς Γεωργοὺς ἐπὶ διαφόρων Γεωργικῶν ἐπικαίρων θεμάτων ὅπως εἶναι ἡ Ἐπιφανειακὴ λίπανσις τῶν σιτηρῶν, ἡ χρῆσις τῶν λιπασμάτων εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος καὶ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ζιζανιοκτόνου διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ζιζανίων τῶν σιταγρῶν.

— Τὴν Κυριακὴν 21)3)54 εἰς τὴν Κοινότητα Ν. Καλλικρατείας ἔλαβε χώραν μεγάλη ἐξόρμησις διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τῶν ὁδῶν Θεσσαλονίκης—Ν. Καλλικρατείας— Ν. Μουδανίων. Ἐφυτεύθησαν περὶ τὰ 500 δενδρύλλια ἀκακίας, μέλια σοφόρας.

Τῆς ἐξορμήσεως ἔλαβον μέρος οἱ πρόσκοποι τῆς κοινότητος Ν. Καλλικρατείας μὲ τὸν ἀρχηγόν τους καθηγητὴν κ. Καμενίδην, μαθηταὶ ἀγροτοπαῖδες τοῦ σχολείου Ἀγροτοπαίδων καὶ πολλοὶ ἀγρόται τῆς Κοινότητος Ν. Καλλικρατείας μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γεωπόνου Γεωργ. Ἐφαρμογῶν.

— Εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγ. Παύλου ἐπίσης ἡ δενδροφύτευσις πῆρε πανηγυρικὸν χαρακτῆρα Μέλη τοῦ Μορφωτικοῦ Ἀγροτικοῦ Συλλόγου καὶ πολλοὶ ἀγρόται τῆς Κοινότητος μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ Γεωπόνου Γεωργ. Ἐφαρμογῶν ἐφύτευσαν 300 δενδρύλλια πεύκης στὸ ὑπὸ δημιουργίαν ἀλσύλιον καὶ ἄλλα τόσα ὑψηλόκορμα δένδρα στὸν κεντρικὸ δρόμο.

— Εἰς τὴν Ν. Τρίγλιαν ὁ ἴδιος ὀργανισμὸς δενδροφυτεύσεως σὺν παίρνει τὸ προοδευτικὸ κοινοτικὸ συμβούλιο, τὴν Ἀγροτολέσχη τοῦ Ε. Ι. καὶ τοὺς ἀγρότας τῆς κοινότητος ποὺ μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ κοινοτικοῦ γραμματέως ὁ ὁποῖος τυγχάνει δασολόγος ἀδιόριστος καὶ τὶς ὁδηγίες τοῦ γεωπόνου ἐφυτεύθησαν πάνω ἀπὸ 1000 δέν δρα.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ο ΣΟΛΩΜΟΣ ΩΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΡΙΣΤΟΥ

Ὁ Ζακύνθιος ποιητὴς Διονύσιος Σολωμὸς ἐγεννήθη εἰς μίαν ἐποχὴν ποὺ ἔδυεν ἕνας παλαιὸς κόσμος καὶ ἐπρόβαινεν ἕνας νέος. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1797, ὀλίγους δηλαδὴ μῆνας πρὶν γεννηθῇ ὁ Σολωμὸς ἔσβηνεν ἀπὸ τὴν Ἑπτάνησον ἡ Βενετικὴ κυριαρχία, καὶ οἱ Γάλλοι ὕψωνον εἰς τὴν Ζάκυνθον τὴν τρίχρωμον σημαίαν καὶ μὲ λοϊκὰ πανηγύρια, ἔστηναν εἰς τὴν πλατεῖαν «τὸ δένδρον τῆς Ἐλευθερίας».

Μία πνοὴ ἐλευθερίας φυσοῦσε εἰς τὰ χρόνια ἐκεῖνα ποὺ ὅσον καὶ ἄν ἦτο «ψεύτρα ἐλευθερία» ἐγαλβάνιζεν ἐν τούτοις τὸν λαόν. Οἱ ἀρχοντικοὶ τίτλοι ἀμέσως κατηργήθησαν καὶ τὰ διδάγματα καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως διεδόθησαν εἰς τὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου καὶ ἐκεῖθεν λαθραίως εἰς τὴν Τουρκοκρατουμένην Ἑλλάδα καὶ μαζὶ μὲ τὰ τραγούδια τοῦ Ρήγα δυνάμωσαν στὰ στήθη τῶν σκλάβων τὴν σπίθαν τῆς Ἐλευθερίας ποὺ κρυμμένη εἰς τὴν στάχτην τῆς σκλαβιᾶς, διετηρήθη ἄσβεστος τόσους αἰῶνας. Καὶ ὅταν ὡσὰν θύελλα ἐξεχύθη ἡ κατακτητικὴ ὁρμὴ τοῦ Ναπολέοντος, οἱ Ἕλληνες πιστεύοντες εἰς τὰ ἀπατηλὰ λόγια τῶν πρακτόρων του ὠνειρεύθηκαν τὸν Μέγαν Κορσικανὸν ὡς ἐλευθερωτὴν καὶ ἀντιλαλοῦσεν τὸ θούριον τοῦ Ρήγα.

«Ὡς πότε παλληκάρια θὰ ζοῦμε [σὰ στενά. .»

Μέσα εἰς μίαν τοιαύτην ἀτμοσφαίραν, ποτισμένην μὲ λαχτάραν καὶ ἐλπίδα ἐλευθερίας, ἀνεστήθη ὁ Σολωμός. Εἰς πάρα πολλὲς περιστάσεις, ἀπὸ μικρὸ παιδὶ ὁ ποιητής, ἔδειξε τὸν φιλελεύθερον χρακτῆρα του.

Ὅταν συναντοῦσε πλανοδίους πωλητὰς πουλιῶν εἰς τὰ κλουβιά, τὰ ἀγόρασε καὶ ἀμέσως ἄνοιγε τὸ κλουβί, ἄφηνε τὰ πουλιὰ νὰ φύγουν καὶ ἐφώναζε χαρούμενος. «Χαρῆτε τὴν ἐλευθερίαν σας, ὡραῖα μου πουλιά» Εἰς μίαν τοιαύτην φιλελευθέραν φύσιν εὑρῆκαν κατάλληλον ἔδαφος αἱ διδασκαλίαι δύο ἐξαιρετικῶν παιδαγωγῶν, τοῦ Μαρτελάου καὶ τοῦ Ρώσση. Καὶ οἱ δύο, — ποὺ ἦσαν κληρικοὶ— ἦσαν ποτισμένοι ἀπὸ τὰς φιλελευθέρας ἰδέας τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ αὐτὸν τὸν ἐνθουσιασμόν τους μετέδωσαν καὶ εἰς τὸν ποιητήν.

Οἱ σύγχρονοι βιογράφοι του βεβαιώνουν πὼς ἐγκαίρως ἐμυήθη εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς Παλιγγενεσίας. Ὅλη ἄλλωστε ἡ διαγωγή του κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως βεβαιώνει ὅτι ὁ ποιητὴς ἐστάθη εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἀγωνιστῶν.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Τιτανομαχίας τοῦ Μεσολογγίου εὑρίσκετο εἰς ψυχικὴν ἀναταραχὴν ἀκολουθῶντας μὲ «Πάντα ἀνοιχτά, πάντα ἀγρυπνα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του» τὸ δρᾶμα ποὺ ὁ ἀντίλαλός του ἔφερνε τὸν ἦχον τῶν κανονιῶν. Σὲ μίαν ἀπὸ τὰς ποιητικάς του ἐξάρσεις, ἔγραψε κατὰ Μάϊον 1823, εἰς διάστημα ἑνὸς μηνός, τὸ ἄφθαστον μεγολούργημα ποὺ φέρει τὸ ὄνομα «Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν». Ὁ Ψυχάρης παρατηρεῖ πὼς «ὁ Σολωμὸς κατεῖχε τὸ σπάνιον χάρισμα νὰ ἀναλύη τὰ αἰσθήματα τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ τὰ δοκίμαζε μὲς στὴ μεγαλύτερή τους ὁρμή», Ἔτσι τὸ πνεῦμα ἔβλεπε τὴν καρδιὰ νὰ χτυπᾶ· Ὁ «Ὕμνος» δὲν εἶναι τὸ μόνον πατριωτικόν του ἔργον. Γιὰ τὸν λόρδον Μπάϋρον ἔτρεφε διπλοῦν θαυμασμόν, ὡς ποιητὴν καὶ ὡς φιλέλληνα. Ἀφιερώνει λοιπὸν καὶ σ' αὐτὸν ὑπέροχον ποίημα στὸ στὺλ τοῦ Ὕμνου

Διὰ τὸν θάνατον τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, ἔγραψε ἕνα νεκρώσιμον τραγούδι. Τὴν ἐλευθερίαν ἔχει ὡς θέμα καὶ τὸ θαυμάσιον ποίημά του «ὁ Κρητικὸς ὅπου ψάλλει τὸν πόνον ἑνὸς παλληκαριοῦ τῆς Κρήτης ποὺ ποθεῖ νὰ ξαναγυρίση στ' ἀκρογιάλι τοῦ νησιοῦ γιὰ νὰ πολεμήση.

«Κι' ἐτάραζε τὰ σπλάγχνα μου ἐλευθεριᾶς ἐλπίδα κι' ἐφώναζα : Ὦ θεϊκιὰ κι' ὅλη σίματα Πατρίδα» !

Διὰ τὸ περίφημον ἐπίγραμμα τῶν Ψαρῶν ὁ Ἰταλὸς βιογράφος τοῦ Σολωμοῦ Μπαρόνε, γράφει. «Τὸ ἐξάστιχο αὐτὸ λέγει περισσότερα καὶ καλύτερα ἀπ' ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ ἕνα μικρὸ δραματικὸ ποίημα. Εἶναι ἕνας ἀνάγλυφος ἐπιτάφιος εἰς τοὺς γενναίους ἐκείνους ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωήν τους διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος τῶν ἡρωϊκῶν Ψαρῶν. Εἶναι τὸ μοναδικὸν ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα εἰς τὴν Νεοελληνικὴν γλῶσσαν ἀφοῦ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ σοῦ μετασμορφώνη ὁλόκληρον τὸν τόπον ἐμπρός σου καὶ ἡ δόξα εἶναι ἡ μόνη ἀναστάσιμος μορφὴ ποὺ βγαίνει ἀληθινὰ ἀπὸ τὸν τάφον καὶ μὲ τὴν οὐρανίαν ὄψιν της, ἐλαφρώνει καὶ ἐωωδιάζε. τὸν λάκκον».

Πάνω ὅμως ἀπ' ὅλα στέκουν οἱ περίφημοι « Ἐλεόθεροι Πολιορκημένοι» τὸ ἔργον ποὺ ἄρχισε νὰ γράφη ὁ Σολωμὸς στὰ 1826, κοντὰ τὴν περίφημον Ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου κι' ἐξηκολούθησε νὰ τὸ δουλεύη εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν — 30 ὁλόκληρα χρόνια — διὰ νὰ τὸ ἀφήση εἰς τὸ τέλος ἀτελείωτον.

Ἐκεῖ μέσα ξεχύνεται ὅλος ὁ Πατριωτικὸς λυρισμὸς τοῦ ποιητοῦ. Μὲ τὸ ἔργον αὐτὸ φθάνει εἰς τὸ ὕψος τῆς ποιητικῆς του δυνάμεως καὶ στήνει νέον βωμὸν εἰς τὴν θεὰν Ἐλευθερίαν. Τὴν τραγωδίαν παρακολούθησεν ὁ ποιητὴς μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του καὶ μᾶς τὴν παρουσιάζει εἰς ἀθανάτους στίχους

Καὶ βλέπω πέρα τὰ παιδιὰ καὶ τὶς [ἀνδρογυναῖκες
γύρω στὴ φλόγα π' ἀναψαν καὶ [θλιβερὰ τὴν θρέψαν
μ' ἀγαπημένα πράμματα καὶ μὲ [σεμνὰ κρεββάτια
ἀκίνητες ἀστέναχτες, δίχως νὰ [ρίξουν δάκρυ.
καὶ ἐνιγίζει ἡ σπίθα τὰ μαλλιὰ καὶ [τὰ λυωμένα ροῦχα
γρήγορα' γρήγορα, νὰ φανῆς, οἱ [φοῦχτες νὰ γεμίσουν.

Εἰς τοὺς 6 αὐτοὺς στίχους ἐπιγραμματικὰ μᾶς διηγεῖται τὴν τραγωδίαν τῆς ἐξόδου μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες ποὺ ἄναψαν οἱ ἴδιοι οἱ Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι πρὶν ἐπιχειρήσουν τὴν θρυλικὴν ἔξοδον στὴν ὁποίαν «εἶν' ἔτοιμα στὴν ἄσπονδη πλημμύρα τῶν ἁρμάτων, ἐκεῖθε μὲ τοὺς ἀδελφούς, ἐδῶθε μὲ τὸ Χάρος.

Κρῖμα μόνον ποὺ τὸ ἔργον αὐτὸ ἔμεινεν ἀτέλειωτον. Ἂν εἶχε τελειώσει, θὰ εἶχεν ἡ Ἑλληνικὴ ποίησις ἕνα ἀριστούργημα ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδείξη ἡ παγκόσμιος φιλολογία.

Διὰ νὰ δειξη κανεὶς τὴν πατριωτικὴ φωτιὰ ποὺ ἄναβε στὰ στήθη τοῦ Σολωμοῦ, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφιερώση ἕνα ὁλόκληρον τόμον. Ποῖος δὲν γνωρίζει τοὺς θρυλικοὺς στοχασμούς του «Κλεῖσε μέσα στὴν ψυχή σου τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ αἰσθανθῆς μέσα σου νὰ λαχταρίζη κάθε εἶδος μεγαλείου»

«Τὸ Ἔθνος πρέπει νὰ μάθη νὰ θεωρῇ ἐθνικὸν ὅτι εἶναι ἀληθινόν».

Ὁ Πολυλᾶς γράφει πὼς «ὁ Σολωμὸς δὲν ἐσυνήθιζε νὰ ἐπιδεικνύη τὰ ἐθνικά του φρονήματα, ἀλλὰ μὲς τὸ ἅγιο βῆμα τῆς ψυχῆς του οἰκοδομοῦσε τὴν ἀληθινὴν Ἑλλάδα, αὐτὴ ποὺ εἶναι μυστήριον γιὰ ὅλα τὰ παιδιά της, αὐτὴ ποὺ φανερώνεται μὲ θεϊκὰ γνωρίσματα» Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου καὶ λόγιος Ν. Κατραμῆς, φίλος τοῦ ποιητοῦ, εἰς ἐπιμνημόσυνον λόγον του γράφει : «Ὁ Ποιητὴς ἡμῶν, ὁ τὸ ἀνάστημα, τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ μέτωπον τοῦ Γερμανοῦ Γκαῖτε φέρων μετὰ τῶν λοιπῶν ὀπαδῶν τοῦ Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ τοῦ Ρήγα Φεραίου συνδιενεργεῖ διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς πολυπαθοῦς Πατρίδος. Ὅπου ἐνῶ θαμβώνουσα ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ ἀπέναντι ἐκεῖ βουνὰ ἡ ἐξαστράπτουσα Κλαυγὴ τῶν ὅπλων τοῦ Νικηταρᾶ καὶ τοῦ Μπότσαρη, ὁ ποιητὴς μὲ δακρυσμένα ὄμματα ἱστάμενος ἐπὶ τῶν παραλίων κορυφῶν τῶν βουνῶν μας, συνώδευε τὴν Βροντὴν τοῦ κανονιοῦ τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὴν ἔμμετρον ἁρμονίαν τῆς ἐθνοτεροποιοῦς Μούσης του» Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς ὁμολογεῖ πὼς «τὸ ἔργον τοῦ Σολωμοῦ μᾶς φέρνει ἀπὸ πήδημα σὲ πήδημα, ἀπὸ φτερούγισμα σὲ φτερούγισμα, ἀντιλαλεῖ σαλπίσματα καὶ κελαδήματα»

Ἡ θερμότης τῆς καρδίας ἀποφεύγει τὰς ψυχρότητας τῆς Μυθολογίας καὶ τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν του ἀποστρέφεται τοὺς κοινοὺς τύπους τῆς ποιήσεως. Τρόπαιον καὶ ἀνδραγάθημα, θεῦμα καὶ θρῦλος. Δίκαιον λοιπὸν εἶχε καὶ ὁ καθηγητὴς Ἀποστολάκης ὅταν ἔγραφε «Σολωμὸς σημαίνει Ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα. Διότι τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος τὴν θεμελίωσαν τὰ κορμιὰ τῶν ἡρώων τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος. κι' ὁ Σολωμὸς ἦταν ὁ Μεγάλος Πρωτομάστορης τοῦ λαμπροῦ Οἰκοδομήματος. Ἱεραπόστολον τὸν εἶπαν μερικοί, Ἄλλοι «Πίνδαρον τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος».

Τὸ τέλος εἰς τὸ ἑπόμενον.

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Γαλλίᾳ
Τμηματάρχης Δημοτ. Νοσοκομείου
Ἁγίας Σοφίας 43. Τηλ 44—01

Αἱ «Θερμοπύλαι» τῆς Χαλκῆς

«ΣΚΙΩΤΟΥΔΙΑ» Ἢ «ΚΟΜΜΕΝΟΙ»

ΑΝΔΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ Δημ)λου

Ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ Γῆ, ἀπὸ τὴν μιὰ ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη, εἶναι ἕνας ἀπέραντος πανώρατος Ναός, εἰς τὸν ὁποῖον λατρεύεται ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια ἡ Θεὰ Ἐλευθερία. Στὸν Ναὸν Αὐτὸν γεννήθηκε καὶ ἀνδρώθηκε ἡ Ἐλευθερία καὶ ἐφόσον θὰ ὑπάρχη ὁ κόσμος, θὰ ἐξακολουθήση ἀπ' ἐδῶ νὰ φωτίζη μὲ τὴν ἄσβεστη φλόγα τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἀπολύτρωσιν σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν πιὸ στυγνὴ τυραννία.

Πολλοὶ εἶναι οἱ ἐχθροί, οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρησαν κατὰ καιροὺς νὰ γκρεμίσουν τὸν Ἱερὸν αὐτὸν Ναόν, ποὺ λέγεται «ΕΛΛΑΣ» καὶ ἔτσι νὰ ξεσπιτώσουν τὴν Θεὰ Ἐλευθερία. Στὰ χαμένα ὅμως Διότι εἶναι θεμελιωμένος μ' Ἑλληνικὰ Κορμιά, ποὺ ἔχυσαν τὸ Ἅγιο Αἷμα τους, γιὰ νὰ μένη ἀσάλευτος σ' ὅλες τὶς μπόρες.

Μέσα στὴν ἔνδοξη Ἑλληνικὴ Γῆ ὑπάρχουν πολλὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ γίνουν θέατρα ἱστορικῶν γεγονότων καὶ ὁλοκαυτωμάτων, χάριν τῆς Θείας Ἰδέας τῆς Ἐλευθερίας, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει ν' ἀγνοῇ οὔτε καὶ ὁ τελευταῖος Ἕλλην, τουλάχιστον τῆς περιοχῆς ἐκείνης, γύρω ἀπὸ τὰ ἱερὰ αὐτὰ πεδία καὶ κυρίως οἱ νεώτεροι.

Χρέος μας συνεπῶς εἶναι πρὸς τὴν Ἱστορία καὶ τὴν ἱερὴ Μνήμη τῶν Προγόνων μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὶς ἐπερχόμενες Ἑλληνικὲς Γενεές, τὰ πεδία αὐτὰ νὰ «ἐπισημαίνωνται». Νὰ στήνεται σ' αὐτὰ μία ἀπέριττος Ἀναθημητικὴ Στήλη (Ἐθνικὰ Παρεκκλήσια γιὰ νὰ προσελκύουν τὴν προσοχὴν κάθε περιηγητικοῦ, νὰ κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον του νὰ μάθη τὴν ἱστορικὴ σημασία καὶ ν' ἀποβαίνουν Ἐθνικὰ Προσκυνητάρια Καὶ μάλιστα ὅταν τὰ ἱστορικὰ μέρη αὐτὰ βρίσκονται πλησίον Δημοσίων ἀρτηριῶν.

Ἡ πρωτοβουλία τῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς», ἡ ὁποία μὲ τόσην προθυμίαν δαθέτει τὰς στῆλες της προκειμένου νὰ κάμη κτῆμα τὴν Ἱστορία τῆς Χαλκιδικῆς στοὺς κατοίκους τῆς Ἡρωϊκῆς αὐτῆς χερσονήσου, περὶ τοῦ ἐρτοσμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς Χαλκιδικῆς κατὰ τὸ ἔτος 1954, τὸ βιβλίον τοῦ κ. Στάμου «Σύνοψις τῶν ὑπὲρ Ἐλευθερίας Ἡρωϊκῶν τῆς Χαλκιδικῆς Ἀγώνων», τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκυκλοφόρησε καὶ μία σχετικὴ ἐγκύκλιος τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σχολείων Χαλκιδικῆς κ. Γεωργ. Ἀγγελοπούλου ἔγιναν ἀφορμὴ τῶν στοχασμῶν αὐτῶν.

Μεταξὺ Βασιλικῶν καὶ Γαλαρινοῦ, παρὰ τὸ ὕψωμα «Βούζιαρης», εἰς τὸ 30ὸν ἀκριβῶς χιλιόμετρον τῆς Δημοσίας ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Πολυγύρου, ὑπάρχει τοποθεσία, ἡ ὁποία καλεῖται «Σκιωτούδια ἢ Κομμένοι» Τὸ γνωρίζει ἄραγε ὁ φιλόπονος γεωργός, ὅτι τὸ χωράφι, ποὺ καλλιεργεῖ ἐκεῖ τώρα εἰρηνικά, τὸ χῶμα, ποὺ σχίζει τὸ ἀλέτρι του, εἶναι πραγματικὰ ποτισμένο μὲ ἱερὸ Αἷμα Ἡρώων, ποὺ πέσανε γιὰ τὸ Θεῖο δῶρο, ποὺ αὐτὸς κι' ἐμεῖς ἀπολαμβάνομε σήμερα, τὴν Ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ; Τὸ γνωρίζει ὁ διερχόμενος ταξιδιώτης, ποὺ ρεμβάζει στὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἀπολαμβάνει τὸ τοπεῖο, ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶναι αἱ «Θερμοπύλαι» τῆς Χαλκιδικῆς; Ναί, εἶναι ἱερὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα ἱστορικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Ἐκεῖ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1821 ἔπεσεν «ὡς ἄλλος Λεωνίδας», ὁ Καπετὰν Χάψας ἀπὸ τὰ Παζαράκια τῆς Κασσάνδρας, τοῦ ὁποίου "ἡ ὁρμητικότης καὶ τὸ θάρρος ἐθύμιζαν τὸν Νικηταρᾶ », (ὅρα μνημ. Βιβλ. κ. Στάμου, σελ. 12). Ἐκεῖ "ὁ Χάψας ἐμάχετο ὄρθιος ὡς λέων καὶ διὰ κραυγῶν καὶ ὕβρεων ἀπέκρουε τοὺς ἐχθρούς„ ('Ι Βασδραβέλλη: "Οἱ Μακεδόνες εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνας, 1796-1832) καὶ ἔπεσεν μαζὶ μὲ ὁλόκληρο τὸ Σῶμα του, τὸ ὁποῖο ἀπετελεῖτο ἀπὸ 62 Παλληκάρια ἀπὸ τὴν Συκιὰν τῆς Σιθωνίας, ὅπως ὁ Λεωνίδας μὲ τοὺς Τριακοσίους εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἀγωνιζόμενος ἐναντίον ἀπείρως ὑπερτέρων Τουρκικῶν δυνάμεων, διὰ νὰ ὑποστηρίξη τὴν διαφυγὴν τῶν γυναικοπαίδων τῶν Βασιλικῶν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα ἡ τοποθεσία αὐτὴ τοῦ καρπεροῦ κάμπου Βασιλικῶν — Γαλαρινοῦ καλεῖται "Σκιωτούδια„ (παιδιὰ τῆς Συκιᾶς) ἢ "Κομμένοι„. Περισσοτέρας πληροφορίας ὁ φιλίστορας θὰ βρῇ στὸ ἀνωτέρω βιβλίον τοῦ κ. Ι. Βασδραβέλλη.

Δὲν νομίζετε λοιπόν, Ἀγαπητοὶ Χαλκιδικεῖς, ὅτι ἐκεῖ στὴν τοποθεσία αὐτή, "τὰ Σκιωτούδια„ ἔχομε χρέος, καὶ χάριν τῆς Μνήμης τῶν γενναίων Αὐτῶν Τέκνων τῆς Ἡρωϊκῆς Χαλκιδικῆς, ἀλλὰ καὶ χάριν τῶν νεωτέρων, νὰ στήσουμε ἕνα σεμνὸ καὶ ἀπέριττο, πλὴν ὅμως πολὺ εὔγλωττο Μνημεῖο; Καὶ νὰ στηθῇ μάλιστα παραπλεύρως τῆς Δημοσίας ὁδοῦ Θεσ)νίκης—Πολυγύρου, ἀκριβῶς στὸ 30ὸν Χιλιόμετρον, ὅπου συμπίπτει νὰ εἶναι καὶ τὰ ὅρια τῶν δύο Νομῶν Χαλκιδικῆς καὶ Θεσ)νίκη , οὕτως ὥστε νὰ ὑπενθυμίζη εἰς κάθε διερχόμενον, ὅτι ἐκεῖ ὅπου αἱ πύλαι τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, εἶναι καὶ αἱ "Θερμοπύλαι„ τῆς Χαλκιδικῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ...

Κοντά σου δὲν ἀχοῦν ἄγριοι [οἱ ἄνεμοι·
Κοντά σου εἶν' ἡ γαλήνη καὶ [τὸ φῶς.
Στοῦ νοῦ μας τὴ χρυσόβεργη [ἀνέμη
ὁ ρόδινος, τυλιέται στοχασμός.

Κοντά σου ἡ σιγαλιὰ σὰ γέλιο [μοιάζει
ποὺ ἀντιφεγγίζουν μάτια [τρυφερά,
κι' ἂν κάποτε μιλᾶμε, ἀναφτε- [ριάζει
πλάϊ μας κάπου ἡ ἄνεργη [χαρά.

Κοντά σου ἡ θλίψη ἀνθίζει σὰ [λουλούδι
κι' ἀνύποπτα περνᾶ μεσ' στὴ [ζωή.
Κοντά σου ὅλα γλύκα κι' ὅλα [χνούδι,
σὰ χάδι, σὰ δροσοῦλα σὰν [πνοή.

ΜΑΡΙΑ ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Χειροῦργος Ὀδοντίατρος
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—1
Εἰς τὸ Νέον του Ἰατρεῖον
Ἔμπρυσθεν Νομαρχίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
(ἐκ Πετροκεράσων)
Παύλου Μελᾶ 29
Θεσσαλονίκη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ — ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Διευθυντὴς Α'. Παθολογ. Κλινικῆς
Ν. Σ. ΑΣΒΕΣΤΟΧΩΡΙΟΥ
Ἐγνατίας 23 Τηλεφ. 80—428
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἰδιωτῶν Δραχ. 60.000
Κοινοτήτων, » 150.000
Διαφ. Ὀργανισμῶν » 150.000
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 10

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλησιαστηριασμοί, ἀγγελίαι, κλπ. 3000 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

Παιδαγωγικὰ Θέματα

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΓΩΓΗ

ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΝΩΛΑ

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τότε ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάστηκε στὸν πλανήτη μας βρέθηκε στὴν ἀναπότρεπτη ἀνάγκη νὰ ἀντιμετωπίση τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς. Προικισμένος μόνος αὐτὸς μὲ τὸ θεῖο δῶρο τῆς Λογικῆς, τοῦ πνεύματος δηλαδὴ ποὺ εἶναι δοσμένο ἀπὸ κάτι τὸ Ὑπερβατικὸ —καὶ τὸ Ὑπερβατικὸ αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸν Πλάστη μας— στρώθηκε στὴ δουλειὰ γιὰ νὰ φτιάξη, ὅπως λέμε, τὴ ζωή του. Στὴν ἀρχὴ ἀντιμετώπισε τὸ ζητήματα τῆς διατροφῆς του καὶ τῆς προστασίας του ἀπὸ τὶς καιρικὲς συνθῆκες. Τὸ ἐπιτεύγματά του ἦταν μικρά, στοιχειώδη στὰ πρῶτα του βήματα. Ὅμως, ὅσο τὰ χρόνια περνοῦσαν οἱ ἀνάγκες γίνονταν ὅλο καὶ περισσότερες. Κι' ὁ ἄνθρωπος ὅσο πήγαινε κι' ἀνέβαινε σὲ ψηλότερα σκαλοπάτια Κοινωνικὸ ὄν ὅπως εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴ φύση συνέπηξε τὴν οἰκογένεια, τὶς πρῶτες ὁμαδικὲς συμβιώσεις τὶς πρῶτες Κοινωνίες. Ἔτσι δημιουργήθηκαν ὡρισμένοι τρόποι ζωῆς ἤθη καὶ ἔθιμα, γλῶσσα, θρησκεία, λογοτεχνία καὶ ἐπιστήμη. Μ' ἄλλα λόγια σιγὰ-σιγά, ἐξελιχτικὰ ξεπήδησε ὁ πολιτισμός. Εἶναι λοιπὸν ὁ πολιτισμὸς «Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν κατέβαλον οἱ ἐν κοινωνία ζῶντες ἄνθρωποι». Γιὰ νὰ χαρακτηρίσουμε σήμερα ἕνα λαὸ πολιτισμένο ἢ ὄχι ἐξετάζουμε τὶς ἐκδηλώσεις τῆς πολιτιστικῆς του ἐργασίας, τὸ ἐπίπεδο δηλαδὴ στὸ ὁποῖο βρίσκονται τὰ ἄγαθα τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ὅπως ξαίρουμε εἶναι ὑλικὰ καὶ πνευματικά. Τὰ πρῶτα ἀπ' αὐτά, ποὺ σήμερα εἶναι πάρα πολλά, μᾶς τὰ δίνει ἡ ἀνάπτυξις τῆς τεχνικῆς, μὲ μία λέξη ὁ τεχνικὸς πολιτισμός. Μ' αὐτὸ τὸ σκέλος τοῦ πολιτισμοῦ θάσχοληθοῦμε στὸ σημερινό μας σημείωμα καὶ μὲ τὸ ρόλο του στὰ ζητήματα τῆς ἀγωγῆς.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι σήμερα ζοῦμε στὸν αἰῶνα τῆς ἀκμῆς τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τὶς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ περασμένου αἰῶνος ὡς τώρα σημειώνεται μιὰ καταπληκτικὴ ἀνάπτυξις τοῦ κλάδου αὐτοῦ Καὶ τί δὲν ἐπενόησε ὁ ἄνθρωπος! Πόσες ἐφευρέσεις δὲν βρῆκαν τὴν ἐφαρμογή τους στὶς συγκοινωνίες, στὴ γεωργία, στὴ βιομηχανία, ἀλλὰ καὶ στὴν πολεμικὰ τέχνη.

Σκεφθῆτε τὴν ἐκμηδένιση τῶν ἀποστάσεων μὲ τὸ αὐτοκίνητο, μὲ τὴν ἀτμομηχανή, τὸ ἀεροπλάνο. Ἀκόμα τὸν ἠλεκτρισμό, τὸ μαγνητισμό, τὴν ἀτομικὴ βόμβα. Ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς ἔδωσε στὸν ἄνθρωπο τὴ δυνατότητα νὰ ἐκμεταλλεύεται πιὸ εὔκολα καὶ πιὸ ἀποδοτικὰ τὴ γῆ, νὰ κατεργάζεται στὰ θεόρατα ἐργοστάσια τὶς πρῶτες ὕλες καὶ νὰ παράγη «τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα».

Ὅμως ἕνα ἐρώτημα βγαίνει πάντοτε μέσα ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴ, τὴν ἰλιγγιώδη αὐτὴ πρόοδο τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι τὸ ἐρώτημα ποὺ ἀναφέρεται στὸν παράγοντα «ἄνθρωπος».

Μ' ὅλη δηλαδὴ τὴν τεράστια πρόοδο, μποροῦμε σήμερα νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι κατωρθώσαμε, παράλληλα πρὸς αὐτήν, νὰ σηκώσουμε τὸν ἄνθρωπο σὲ ψηλότερο πολιτιστικὸ ἐπίπεδο, νὰ τὸν κάνουμε περισσότερο ἄνθρωπο; Μ' ἄλλα λόγια: ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς δώση τὸν ἰδεώδη τύπο τοῦ ἀνθρώπου; Καὶ μέχρι ποίου σημείου μποροῦμε νὰ ὑπολογίζουμε στὴ θετικὴ συμβολή του;

Γιὰ νὰ δώσουμε τὴν ἀπάντηση στὸ βασικὸ αὐτὸ ἐρώτημα πρέπει νὰ θυμηθοῦμε τὸ σκοπὸ τῆς ἀγωγῆς. Ἐπιδιώκουμε σύμφωνα μ' αὐτὸν νὰ κάνουμε τὰ παιδιὰ τέλειους ἀνθρώπους καὶ τέλειους πολίτες. Νὰ τοὺς μάθουμε τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Νὰ τὰ κάνουμε ἱκανὰ νὰ συνεχίσουν τὴν πολιτιστικὴ προσπάθεια τῆς Κοινωνίας. Πάνω ἀπ' ὅλα νὰ τὰ κάνουμε προσωπικότητες Δὲν πρέπει ὅμως νὰ μᾶς διαφεύγη, ὅτι ἡ προσωπικότης διακρίνεται πρῶτ' ἀπ' ὅλα γιὰ τὴν ἰσχυρὴ καὶ ἠθική της βούληση, γιὰ τὸ ἦθος της, γιὰ ὅλες τὶς ἀρετές, τὶς ὁποῖες ὄχι μόνο ἔχει σὲ ἀνώτερο βαθμὸ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ τείνει διαρκῶς νὰ τὶς τελειοποιῆ

Τὸ τέλος εἰς τὸ ἑπόμενον

Ὕμνος στοὺς βατράχους

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑ

Δὲν πρόκειται γιὰ τὶς γλυκειὲς ἀνοιξιάτικες συναυλίες τῶν πουλιῶν, ὅπως ἴσως φαντασθήκατε. Πιστέψτε με, πῶς νοιώθω μεγάλη πίκρα βλέποντας πῶς τὰ γλυκόηχα ἀναγεννητικὰ μεθύσια τοῦ φτερωτοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἐφετεινὴ ἄνοιξη, μένουν σὰν μιὰ νοσταλγικὴ ἀνάμνηση Ποῦ νὰ βρεθοῦν τὰ πουλάκια νὰ λαλήσουν; Τὰ σακάτεψε ἡ ὀργὴ τῆς βαρυχειμωνιᾶς.

Δὲν νομίζετε πῶς ἔφτιαξε κάτι μᾶς λείπει; Ὅταν σηκωνόμαστε πρωΐ—πρωΐ, κάτι γυρεύουμε νὰ κούσουμε. Κάτι ἀναζητᾶμε καὶ δὲν τὸ βρίσκουμε. Ναί. Δὲν καταφέρνουν ἐφέτος τ' αὐτιά μας νὰ μᾶ χαρίσουν τὶς στιγμὲς τὶς εὐτυχίες ποὺ κερδίζαμε ἄλλοτε ἀπὸ τὰ μελωδικὰ τερετίσματα τῶν πουλιῶν. Ἐφέτος εἶναι ἀνίκανα νὰ ἀπαλύνουν καὶ νὰ φαιδρύνουν τὴν ψυχή μας, μὲ τὰ χαριτωμένα μηνύματα τῆς ἀναγέννησης καὶ τῆς δημιουργίας.

Καὶ ὅμως, ὑτάρχουν ἐδῶ στὴν ἐξοχὴ κάτι τραγουδιστές, ποὺ ἔμειναν ἀπείραχτοι ἀπὸ τὶς παγωνιὲς καὶ τὰ ξεροβόρια. Εἶναι τὰ βατράχια. Θαμμένοι ἔξη ὁλόκληρους μῆνες μέσα στὴ γῆ οἱ ἀσυναγώνιστοι καὶ περίεργοι αὐτοὶ φακίρηδες, ἄρχισαν κι' ὅλας μὲ τὰ πρῶτα μπουμπουκιάσματα τῶν λουλουδιῶν νὰ ξεθάβωνται καὶ νὰ τὸ στήνουν στὸ χορὸ καὶ στὸ τραγοῦδι.

Πῶς βάστηξαν τὴν πεῖνα τόσον καιρό; Πῶς ὑπόφεραν τὴν ἀδρύνεια καὶ τὴν ἀκινησία; Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀνεξιχνίαστα μυστήρια τῆς φύσεως, Νάτοι! Ξύπνησαν ξαφνικὰ φρέσκοι—φρέσκοι καὶ ζωηροί, λὲς καὶ εἶχαν ὑποβληθῆ σὲ ὑπερτροφικὴν ἀγωγή, ποὺ τοὺς ἐξασφάλισε σφρῖγος καὶ ζωτικότητα. Ἡ ἀκόμη, πῶς ἔλειπαν γιὰ μετεκπαίδευση σὲ καμμιὰ ὑπόγεια μουσικὴ Ἀκαδημία!

Ἐξοπλισμένοι μὲ καινούργια ὄργανα φροντισμένα καὶ καλοκουρδισμένα, ἄρχισαν νὰ παίζουν τὸ γνωστὸ μονότονο νυχτερινὸ σκοπό τους. Ἄρχισαν νὰ ζοῦν. Καὶ ἡ ζωὴ εἶναι κέφι, χαρά, κίνηση καὶ γλέντι. Ἡ ζωὴ ἀρχίζει μὲ τὸν ἔρωτα. Καὶ ὁ ἔρωτας φανερώνεται καὶ μεταδίνεται μὲ τὸ τραγούδι.

Ἀλήθεια Σκεφτήκατε ποτέ σας, ποιὸς μᾶς πρωτυφέρνει τὴν ἄνοιξη; Ἂν μοῦ πῆτε τὰ χελιδόνια δὲν θὰ συμφωνήσω μαζί σας. Ἡ ἄνοιξη φίλοι μου δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὰ πάνω ἀλλὰ ἀπὸ τὰ κάτω, Τὴν ἄνοιξη, ἀπὸ τὸ φυτικὸ κόσμο μᾶς τὴ μηνάει πρώτη—πρώτη ἡ μυγδαλιὰ μὲ τὰ μυροδᾶτα λουλούδια της. Καὶ ἀπὸ τὸ ζωϊκὸ κόσμο, τὰ βατράχια. «Ὁποία πεζότης!» θὰ ἀναφωνοῦσε κάποιος δυσαρεστημένος πρόγονος τῆς παληᾶς ρομαντικῆς ἐποχῆς!

Τὰ βατράχια, ὅταν ἀγροικήσουν τὰ νεῦρα τους νὰ διαρρέωνται ἀπὸ τὰ πρῶτα ζωογόνα ἀνοιξιάτικα ρεύματα, τρυποῦν τὶς χωματένιες στέγες τῶν ὑπόγειων παλατιῶν του κι' ἀρχίζουν τὶς καντάδες Γιατὶ τὸ τραγούδι τῶν βατράχων δὲν εἶναι θρῆνος. Εἶναι μεθῦσι καὶ παραλήρημα ἐρωτικό. Τοὺς πλημμύρισε ἡ ἄνοιξη, ἡ ζωή, ἡ ἀναγέννηση, ἡ δημιουργία. Ἡ ἄνοιξη τοὺς ἔδωσε ζωὴ κι' ἀμέσως—ἀμέσως, ρίχτηκαν στὴν αἰσθησιακὴ μέθη τῆς δημιουργίας καινούργιας ζωῆς.

Ἂν πᾶτε ἐκεῖ γύρω στὸ χωριό, στὴ γειτονικὴ ρεμματιά, στὶς λακοῦβες, ὅπου τέλος πάντων βρίσκεται γλυκὸ νερό, θὰ τὸ βρῆτε κατάμεστο ἀπὸ μυριάδες μικρούτσικα βατραχάκια. Καὶ καθὼς δὲν πέρασαν ἀπὸ ὅλα τὰ στάδια τῶν μεταμορφώσεων γιὰ νὰ πάρουν τὴν τελειωτικὴ φόρμα τους, θὰ τὰ περάσετε ἀσφαλῶς, γιὰ μικροσκοπικὰ ψαράκια τοῦ γλυκοῦ νεροῦ.

Νά, ἡ καινούργια ζωή. Ἡ ἄνοιξη ἔφερε τὸ ξύπνημα, τὸ ξύπνημα τὸ ἐρωτικὸ σκίρτημα, τὴν καντάδα ἡ καντάδα τὴν προσέγγιση τοῦ κυτταρικοῦ πληθωρισμοῦ καὶ ὁ τελευταῖος ἔφερε τὴν καινούργια ζωή!

Ἂν θέλουμε νὰ χαροῦμε τὶς συναυλίες τῶν βατράχων, δὲν πρέπει νὰ ριψοκινδυνεύσουμε καμμιὰ σύγκριση μὲ τὰ κελαδήματα τῶν πουλιῶν. Τὰ δεύτερα, τὰ δεχόμαστε μὲ διαφορετικὴ ψυχικὴ προετοιμασία, ταριαγμένη στὴν ἰδιαίτερη φύση τῆς λεπτότητας καὶ ποικιλίας τῶν μουσικῶν ἤχων ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὰ λαρύγγια τῶν μελωδικῶν φτερωτῶν μουσουργῶν.

Τὴ μουσικὴ τῶν βατράχων θὰ τὴν πάρουμε ἀνεξάρτητη καὶ ὅπως εἶναι. Τὴ μουσικὴ (ὁποιαδήποτε μουσικὴ) δὲν τὴν κρίνουν, ξαίρουν μόνο νὰ τὴν ἀπολαμβάνουν καὶ νὰ τὴ χαίρωνται Καὶ νὰ τὴ χαροῦν, προετοιμάζουν τὴ συνείδησή τους νὰ τὴ δεχτῆ ἔτσι κατὰ πῶς ἔρχεται μόνη της. Χωρὶς ἀξιώσεις, χωρὶς νοθεῖες καὶ χωρὶς ριψοκίνδυνους παραλληλισμούς. Ἀπὸ τὸ βιολί, θ' ἀκούσης βιολί. Ἀπὸ τὸ μπουζούκι, μπουζούκι, ἀπὸ τὸ ἀηδόνι, ἀηδονολαλήματα κι' ἀπὸ τὸ λαρύγγι τῶν βατράχων, τί ἄλλο, ἀπὸ τὸ γνώριμο «βρὲ κεκὲξ—κοάξ, κοάξ;».

Θυμώσετε μαζί μου ὅσο θέλετε. Πετᾶξε μου κατάμουτρα τὸ χαρακτηρισμὸ τῆς τραχύτητας καὶ τῆς πεζότητας Δὲν θὰ σᾶς ἀκούσω. Γιὰ κάμποσες βραδυές, θὰ ἐξακολουθήσω τὴν ταχτική μου.

Ἀνοίγω κάθε βράδυ τὸ παράθυρο ποὺ βλέπει πρὸς τὴν καρβουνόσκαλα καὶ δέχομαι τὴν πλημμύρα τῶν ἤχων ποὺ στέλνουν οἱ ἐρωτιάρικοι κοασμοὶ τῶν βατράχων. Προσφέρομαι νὰ χαρῶ τὶς καντάδες τῶν ἀμφιβίων λιμοκοντόρων καὶ τὶς χαίρομαι μὲ τὴν ψυχή μου! Χαίρομαι τὶς γλυκὲς ἀνοιξιάτικες βραδυὲς ποὺ ἡ ἡσυχία τους τραβάζεται ἀπὸ τὶς μονότονες, τὶς πολύωρες καὶ ἰδιόρρυθμες καντάδες τῶν βατράχων!

Τί τὰ θέλετε. Χρειάζεται καὶ λίγος ρομαντισμός, ἀνακατεμένος μὲ πολλὴ πεζότητα. Τί ἄλλο ἄλλως τε εἶναι ἡ ζωή; Ποίηση καὶ πεζότητα. Πεζότητα καὶ ποίηση. Στὶς νυχτερινὲς συναυλίες τῶν βατράχων, θὰ βρῆτε θαυμάσια ταριαγμένο τὸ συνδυασμὸ αὐτό.

Κάμετε τὸν περίπατό σας τὸ βράδυ στὸ γειτονικὸ ποτάμακι. Ἀκοῦστε τὶς καντάδες τους στὴ σιγαλιὰ τῆς νύχτας. Θὰ ξεχειλίση τὸ αἷμα καὶ τὰ νεῦρα σας, ἀπὸ ἄνοιξη, ἀπὸ τραγούδι, ἀπὸ ζωή, ἀπὸ μέθη ἀναγεννητική, ἀπὸ ὄργιο δημιουργίας!....

Παραδίδονται μαθήματα Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς ἀπὸ Διπλωματοῦχον Ράπτριαν ἐκ Θεσσαλονίκης.

Πλήρης καὶ τελεία ἐκμάθησις ἐντὸς 3 μηνῶν.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος μας.

Παγκόσμιος Ἡμέρα Ὑγείας

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Εἰς τὰς 7 Ἀπριλίου τοῦ 1948 ἐτέθη ἐν ἰσχυῖ ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας. Ἡ ἐπέτειος τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἀπεφασίσθη νὰ ἑορτάζεται ὡς ἡ Παγκόσμιος Ἡμέρα Ὑγείας, θεωρεῖται δὲ ὡς μία ἐπιπρόσθετος εὐκαιρία νὰ προαχθῆ διὰ τῶν τοπικῶν καὶ Κρατικῶν Ἀρχῶν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ θέματα ὑγείας.

Θέμα τοῦ ἐφετεινοῦ ἑορτασμοῦ εἶναι: Ἡ Νοσοκόμος Φρουρὸς τῆς Ὑγείας, ἡ σημασία δηλ τῆς νοσοκόμου καὶ τῶν διαφόρων ἐφαρμογῶν τοῦ νοσηλευτικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν βοήθειαν τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Ἐφέτος ὁ ἑορτασμὸς τῆς Παγκοσμίου ἡμέρας ὑγείας συμπίπτει καὶ μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Φλωρένς Ναϊτιγκαίηλ εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν τὰς νεωτέρας ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ νοσηλευτική.

Αὕτη ἀντελήφθη πρώτη ὅτι ὑπῆρχεν ἀνάγκη καλλιτέρων νοσοκόμων καὶ διεπίστωσεν ἀκόμη ὅτι καὶ τὰ καλλίτερα Νοσοκομεῖα ἀποτελοῦν ἕνα μεταβατικὸν στάδιον πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ πραγματικὸν μυστικὸν τῆς καθολικῆς ὑγείας ἑνὸς Ἔθνους εὑρίσκεται εἰς τὰ σπίτια τῶν κατοίκων.

Ἡ ἰδία συνώψισε καὶ τὰ προσόντα τῆς καλῆς νοσοκόμου ὅτι τὸ 1861 ἔγραφε: «Κάθε νοσοκόμος πρέπει νὰ ἔχη τοιαύτην ἀξίαν ὥστε νὰ ἠμπορῆ κανεὶς νὰ βασισθῆ εἰς αὐτήν. Δὲν πρέπει νὰ εἶναι κουτσομπόλα οὔτε φλύαρος, οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀπαντᾶ εἰς ἐρωτήσεις διὰ τὸν ἀσθενῆ ἐκτὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν κάποιο δικαίωμα νὰ ἐρωτοῦν. Πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως ἥρεμος καὶ τιμία. Νὰ ἔχη σεβασμὸν διὰ τὴν ἀποστολήν της καὶ νὰ εἶναι ἕνας γρήγορος καὶ προσεκτικὸς παρατηρητὴς καὶ ἰδίως πρέπει νὰ εἶναι μία γυναῖκα ἀξιοπρεπῶν αἰσθημάτων» προσόντα τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ἔχουν ὅσην ἀξίαν καὶ ὅταν ἐγράφησαν.

Ἡ σημερινὴ νοσοκόμος εἴτε εἰς τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς εἴτε εἰς Χειρουργεῖον, τὸ Ἐξωτ. Ἰατρεῖον, τὸ Σχολεῖον ἢ τὸ σπίτι εἶναι ὁ φίλος, ὁ σύμβουλος, ὅλων καὶ εἶναι εὐπρόσδεκτος διδάσκαλος εἰς τὰ μαθήματα ὑγείας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βοήθεια ποὺ προσφέρει στὶς μητέρες καὶ στὰ παιδιὰ ἐνεργεῖ ὡς ἡ ἔμπιστος τῶν κατοίκων οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν θὰ ἐξομολογοῦν σ' τὰ προσωπικά των προβλήματα εἰς ἄλλο πρόσωπον. Ἀποτελεῖ εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων τὸν σύνδεσμον μεταξὺ ἀτόμου καὶ ἰατροῦ ἢ τῶν Δημοσίων Υπηρεσιῶν.

Ἡ ἐργασία της οὐδέποτε τερματίζεται, αἱ δὲ γνώσεις της πρέπει νὰ εἶναι πολύμορφοι. Εἰς τὸ χωριὸ ἐξασφαλίζει τὴν ὑγείαν διὰ τῆς μειώσεως τῶν πηγῶν μολύνσεως διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς μεθόδου τῆς ὑγιεινῆς διαβιώσεως. Ἀποτελεῖ τὸ ἄξονα πάσης προληπτικῆς δράσεως, πάντοτε δὲ ἡ πρόληψις μιᾶς νόσου εἶναι καλλιτέρα τῆς θεραπείας. Εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος ἐσημείωσε νίκην μὲ τὰς ὁδηγίας πρὸς τὰς μητέρας διὰ τὴν περιποίησιν τῶν βρεφῶν των.

Ἡ ἀνάγκη διὰ νοσοκόμους εἶναι τεραστία. Νοσοκόμοι ἐκπαιδευμέναι πρέπει νὰ ὑπάρχουν παντοῦ, ἰδία σὲ χωριὰ ἀπομεμακρυσμένα ὅπου συνήθως δὲν ὑπάρχει ἐγκαιεστημένος ἰατρός.

Ἡ νοσοκόμος ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεται ἑτοιμάζει καὶ συμπληρώνει τὴν ἐργασίαν τοῦ ἰατροῦ. Ἔχει τὸν ρόλον της ὡς νοσηλεύρια ἀδελφὴ καὶ παραλλήλως ἔχει μίαν κοινωνικὴν ἀποστολὴν ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ βαθεῖαν κατανόησιν καὶ γνῶσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ λαοῦ μὲ τὸν ὁποῖον ἐργάζεται.

Ἐν συνόψει ἡ νοσοκόμος εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία περιποιεῖται τὸν ἀσθενῆ καὶ τοῦ παρέχει ἠθικὴν συμπαράστασιν ἐξασφαλίζει προληπτικῶς τὴν ὑγείαν διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν μεθόδων ὑγιεινῆς διαβιώσεως. Ἀποτελεῖ τὸν ἄξονα εἰς τὴν προληπτικὴν δρᾶσιν καὶ τὸν ἀπαραίτητον βοηθὸν εἰς τὴν θεραπευτικήν

Η Νοσοκόμος εἶναι πράγματι ὁ Φρουρὸς τῆς Ὑγείας.

(Ἐκ τοῦ Ὑγειον. Κέντρου Χαλ)κῆς)

ΣΙΤΑΠΟΘΗΚΗ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ 2— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργίου Γεωργίας ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις σιταποθήκης εἰς Ν. Καλλικράτειαν χωρητικότητος 750 τόνων.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΖΗΤΑΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Μιὰ κόρη λιγνή, ψλή, στὰ μαῦρα ντυμένη, μὲ ξανθὰ σγουρὰ μαλλιά, στενάζει μέσα ἀπὸ τὸ θολὸ τζάμι τῆς σκλαβιᾶς της!

Γυρίζει τὰ γαλανὰ καὶ θολωμένα ἀπὸ δάκρυα μάτια της κατὰ τὴ μάνα Ἑλλάδα καὶ κλαίει ἀδιάκοπα!

Ἀφοῦ κλάψη ἀπαρηγόρητα ξαναγυρίζει στοὺς ἀνθισμένους της πορτοκαλλεῶνες!

Ὅλα εἶναι χαρούμενα! Μόνο ἡ Κύπρος μας λυπημένη!

Οἱ ἄλλες ἀδελφές της, τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, στὰ ἄσπρα ντυμένες πανηγυρίζουν!

Κύπρο κάνε λίγο ὑπομονή!
Μὴ βιάζεσαι!
Θὰ ἔρθη ἡ ὥρα σου!..

Ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα ἐ ἕνα σκεπτόμαστε!

Ἀπὸ ὅλες τὶς ἄκρες τῆς δοξασμένης μας πατρίδος ἀκούγονται οἱ λέξεις:

Κύπρο μας σκλαβωμένη! Κύπρο μας ζηλευτή!
Κύπρο μὴν βογγᾶς βαριά!
Γρήγορα θὰ χαρῆς!

ΕΙΡΗΝΗ Θ. ΚΟΥΤΣΟΥ
ΕΥΔΟΚΙΑ Γ. ΠΕΓΙΟΥ
Μαθήτριες Στ'. ταξεως Δημοτικοῦ Σχολείου Βάβδου.

Μελισσοκόμοι προσοχή.— Διαθέτομεν μεγάλην ποσότητα ἑτοιμοπαραδότων κυψελῶν τύπου LANGSTORTH μὲ δύο πατώματα ἰσομεγέθη καὶ μὲ δέκα πλαίσια ἕκαστον. Διαστάσεις ἐμβρυοθαλάμου ἐσωτερικῶς: Πλάτος 375 χλστ., μῆκος 485 χλστ. καὶ ὕψος 242 χλστ.—

Αἱ διαστάσεις τοῦ δευτέρου πατώματος εἶναι ὅμοιαι μὲ τὰς τοῦ πρώτου καὶ ἔχει ξεχωριστὸν πυθμένα καὶ δύο καλύμματα, ἕνα ἐσωτερικὸν καὶ ἕνα ἐξωτερικὸν ἐπικαλυμμένον μὲ λαμαρίνα γαλβανιζέ.

Αἱ κυψέλαι εἶναι κατασκευασμέναι ἀπὸ Σουηδικὴν καὶ Αὐστριακὴν ξυλείαν. — **Τιμὴ κάτω τοῦ κόστους.** — Ἀνδρέας Τσιγδινὸς Ἐδέσσης 2 Τηλέφωνον 65—42 Θεσσαλονίκη.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 1. — Κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου «Μεντιτεράνεαν» διεξήχθη ὁ χορὸς τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης Λόγω ὅμως τοῦ ἀκαίρου τῆς διεξαγωγῆς του καὶ τῆς πλημμελοῦς διοργανώσεώς του, ἀπουσίαζον ἐκ τούτου πλεῖστα ἐκ τῶν γνωστῶν μελῶν τοῦ συλλόγου καὶ οὕτω ὁ χορὸς παρουσίασε μετρίαν ἐπιτυχίαν ἀπὸ ἀπόψεως συγκεντρώσεως.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἐπεκράτησε ζωηρὸν κέφι μεταξὺ τῶν συγκεντρωθέντων οἱ ὁποῖοι λόγω καὶ τῶν φιλικῶν μεταξύ των δεσμῶν ἐγλέντησαν ὡς μία μεγάλη οἰκογένεια χορεύσαντες πλὴν τῶν συνήθων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ ὅλους τοὺς χοροὺς τῆς Χαλκιδικῆς μὲ δύο «γκαΐντες» τὰς ὁποίας προσεκόμισεν ὁ ἐπὶ τούτῳ προσκληθεὶς δήμαρχος Πολυγύρου κ. Καραγκάνης, ὡς καὶ μὲ διάφορα λαϊκὰ τραγούδια τῆς Χαλκιδικῆς.

Κατ' ἀρχὴν ἡ ἔναρξις τοῦ χοροῦ ἐγέτετο ἀπὸ ὁμάδα ἐκ δεσποινίδων ἐνδεδυμένων μὲ παλαιὰς ἐνδυμασίας γυναικῶν Πολυγύρου μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν δίδα Μυρτὼ θυγατέρα τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Χρ. Οἰκονόμου, τῇ συνοδείᾳ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ κέφι ἀπεκορυφώθη καὶ τὸ γλέντι ἄναψε διαρκέσαν μέχρι τῆς 4 1)2 πρωϊνῆς.

Κατὰ τὴν χοροεσπερίδα ταύτην παρέστησαν ὁ δήμαρχος Πολυγύρου κ. Καραγκάνης, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ Καλτσᾶ, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Μουστάκα, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Κανεβοῦ, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ Τσακάλου, ὁ κ. Καλυβιώτης, μετὰ τῆς δίδος Καλυβιώτου, ἡ δνὶς Ἐλ Μαστρογιννίτου, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Σταθάκη, ὁ ὀδοντίατρος κ Βλαχόπουλος, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Ἰ. Τσίκουλα, ὁ δικηγόρος κ Δ. Γεροχήστος, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Χαλκιᾶ, ὁ κ. Χασαπίδης μετὰ τῆ δίδος Ἀναγνωστάκη, ἡ κ. Δημοπούλου, ἡ δνὶς Ε. Καραμέλη, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Καραμέλη, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Παλάδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μ. Μαρέτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κασπαρίνν, ὁ συνταγματάρχης Α. Παπαδόπουλος, ἡ δνὶς Σ. Φιλιππίδου, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Λογοθέτη, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Τουντούκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Α. Μαρέτη, ὁ δικηγόρος κ. Βαράνος μετὰ τῆς δίδος Βαράνου, ὁ κ. Παπαστεργίου, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Τσακάλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ Σολωμονίδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπεντίλα, ὁ κ. καὶ ἡ Α. Σαρβάκη, ἡ δνὶς Πατίκα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παπαϊωαννίδου, ὁ κ. Γέργος, ἡ δνὶς Σερέτη, ἡ δνὶς Ἀρφαρᾶ ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου τῶν Χαλκιδιέων κ. Οἰκονόμου, ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κωνσταν, τὸ συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ. κ. Φτίκα. Θεμελῆ, Κατσαούνη, Φιλιππίδη, Ἰατροπούλου, Βασιλικοῦ καὶ Τσακάλου καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων μᾶς διαφεύγουν τὰ ὀνόματα. ***Χαλκιδικώτης***

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 3.— Ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ὅτι ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀπευθύνωνται δι' αἰτήσεων ἢ ἀναφορῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ ζητήματά των. Οὗτοι δέον νὰ ὑποβάλλουν σχετικὰς αἰτήσεις εἰς τοὺς διευθυντὰς τοῦ σχολείου των, οἵτινες ἱεραρχικῶς θὰ τὰς παραπέμπουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας. Οἱ μαθηταὶ μόνον διὰ τῶν κηδεμόνων των δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας.

ΑΠΕΛΥΘΗ Ο Γ. ΤΣΕΛΙΚΑΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ὑπεγράφη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἀπολύονται, διότι ἐκρίθησαν ὡς μὴ εὐδοκιμήσαντες 16 Νομάρχαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς κ Γ. Τσελίκας.

ΕΠΑΝΑΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 3.— Διὰ νομοσχεδίου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καθορίζεται ὅτι ἐκπαιδευτικοὶ ἀπολυθέντες δι' ἐγκατάλειψιν θέσεως πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1831)51 ἐπιτρέπεται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν εἰς κενὰς θέσεις τῆς Μέσης ἢ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπίσης ἐκπαιδευτικοὶ παραιτηθέντες ἐπὶ σκοπῷ συνταξιοδοτήσεώς των ἡ ὁποία ὅμως ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου λόγῳ μὴ συμπλήρώσεως τοῦ συνταξίμου χρόνου δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν ἀνάκλησίν των.

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὑπὸ τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Θεσ]νίκης ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Μακεδονικῶν Σπουδῶν, συγκινητικὴ τελετὴ παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου καθ' ἣν ἀπενεμήθησαν τὰ βραβεῖα ἔργων ἀρετῆς τὰ ὁποῖα ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου πρὸς βράβευσιν ἱδρυμάτων καὶ προσώπων Βορείου Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Πρῶτος ἐκ τῶν βραβευθέντων φυσικῶν προσώπων ἐβραβεύθη μὲ τὸ χρυσοῦν μετάλλιον ἀρετῆς ὁ ἀείμνηστος Νικ. Γερμανὸς ἐκ Χαλ)κῆς ἐμπνευστὴς καὶ ἱδρυτὴς τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσ[ίκης ὁ ὁποῖος ἀφῆκε τὸ παράδειγμα τῆς δυνάμεως ποὺ ἐγκλείει ἡ ἀτμικὴ θέλησις καὶ πρωτοβουλία.

Τὸ χρυσοῦν Μετάλλιον ἐτεδόθη εἰς τὴν κ. Μαρίαν χήραν Χρίστου Χριστίδου θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Γερμανοῦ.

ΖΩΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΟΡΙΟΠΛΗΚΤΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 3— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἀποστέλλονται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν 180, φορβάδες, βοοειδῆ καὶ ἡμίονοι διὰ τοὺς συμμοριοπλήκτους Χαλκιδικῆς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Φανερᾶς μειοδοτικῆς δημοπρασίας κατασκευῆς σχολικῶν ἀποχωρητηρίων.

Ὁ Πρόεδρος Σχολικῆς Ἐφορείας Ὁλύνθου ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1)54 ἀπόφασιν Σχολικῆς Ἐφορείας 2ξίου Δημοτικοῦ Σχολείου Ὁλύνθου τὴν ἐγκριθεισαν διὰ τῆς τοιαύτης ὑπ' ἀριθ. 346—17)2)54 Επιθ)τοῦ Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκιδικῆς.

Διακηρύττει ὅτι τὴν 11ην τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου ἐ ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνεργηθήσεται μειοδοτικὴ δημοπρασία, ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀναδείξεως Ἐργολάβου κατασκευῆς σχολικῶν ἀποχωρητηρίων

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δρχ. δέκα ἑκατομμύρια (10 000.000) εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ. Ε. ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἀναγνωρισμένης ἱκανότητος τοιούτων ἔργων. Οἱ ὅροι τῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας εἰς ἣν κατατεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ὁλύνθου.

Ἐν Ὁλύνθῳ τῇ 1η Ἀπριλίου 1954

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΑΝΑ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἔλαβε χώραν ὁ ἑορτασμὸς τῆ. 25ης Μαρτίου ἐν τῇ κωμοπόλει μας. Ὄρθρου βαθέως νέοι καὶ νεάνιδες ἔψαλον τὸ χαρμόσυνον τροπάριον –παλαιότατον ἔθιμον τῶν μαύρων χρόνων τῆς σκλαβιᾶς, διπλῆν ἔχον σημασίαν– «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην κ.λ.π.», τὸ ὁποῖον ψάλλεται κατ' ἔτος, πρὸς ἀνάμνησιν.

Οἱ ναυτοπρόσκοποι διὰ σαλπίγγων καὶ τυμπάνων ἐσήμανον τὸ ἐγερτήριον, ἐνῶ οἱ κώδωνες τῆς Ἐκκλησίας ἐκάλουν εἰς χαρμόσυνον τόνον τοὺς Χριστιανοὺς νὰ προσέλθουν διὰ νὰ ἀκούσουν τοὺς ἱεροὺς λόγους τοῦ Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν «Χαῖρε Κεχαριτωμένη!..»

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, εἰς ἣν παρέστησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς κωμοπόλεώς μας, παρήλασαν πρὸ τῶν ἐπισήμων οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος, καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, οἱ ναυτοπρόσκοποί μας. οἱ ἀθληταὶ τοῦ Π.Ο.Μ. καὶ τὰ σωματεῖα μετὰ τῶν λαβάρων των.

Ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ Δημαρχιακὸν Κατάστημα καὶ ὁλοήμερος πανηγυρισμός.

ΑΙΜΙΛ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ

Μετὰ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἑώρτασεν τὴν ἐπέτειον τῆς παλιγγενεσίας οἱ κάτοικοι τῆς Μεγάλης Παναγίας.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν καὶ τὴν κατάθεσιν στεφάνων ὑπὸ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν διαφόρων σωματείων ὡμίλησαν οἱ 1) Γ. Σαμαρᾶς, δημοδιδάσκαλος, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας, 2) Γεώργιος Κουλούρης, Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης μας, ὅστις κυριολεκτικῶς συνήρπασε τὸ ἀκροατήριον καὶ 3) ὁ κ. Δεμίρης, ἀνθ)γός, δ)τὴς τῶν Τ.Ε.Α. μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίος.

Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν ἀνδρῶν τῶν Τ.Ε.Α., τῶν ὁποίων ἡγεῖτο ὁ κ. Θ Παπαοικονόμου, οἵτινες ἐπροκάλεσαν ρίγη ἐθνικῆς συγκινήσεως καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. οἱ ὁποῖοι χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῶν διδασκάλων των κ. Τάγκαλα, Βασιλείου. Δ)δος Σαραντάκου, κ κ. Λειβαδιώτου καὶ Γ. Σαμαρᾶ, ἐνεφάνισαν θαυμασίαν τάξιν.

Τὸ ἀπόγευμα, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐδόθη σχολικὴ ἑορτή, στεφθεῖσα ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Λειβαδιώτης.

ΚΟΛ. ΣΤΡΑΤΩΝΙΚΟΣ

ΒΑΒΔΟΣ

Μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν ἑωρτάσθη ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας εἰς τὸν Βάβδον.

Τὴν 10ην π. μ ἐψάλη δοξολογία, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κοινότητος καὶ πλῆθος κόσμου. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου συντεταγμένοι κατηυθύνθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Κοινότητος, ἔνθα συνεκεντρώθη ὅλος ὁ κόσμος. Ἐκεῖ ἐψάλησαν διάφορα πατριωτικὰ ἄσματα. Ἀπηγγέλθησαν ποιήματα καὶ ἐχορεύθησαν ἐθνικοὶ χοροί. Ἐπηκολούθησε δεξίωσις τῶν παρακολουθησάντων τὴν τελετὴν εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα.

Τὸ ἀπόγευμα ἐδόθη σχολικὴ ἑορτὴ ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον μας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Δ]ντὴς αὐτοῦ κ. Παπαβασιλείου ἐξεφώνησε πατριωτικώτατον λόγον, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας καὶ προκαλέσας ρίγη πατριωτισμοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Τοὺς ὁπωσδήποτε συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς καὶ ἰδιαιτέρως τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, τὸν κ. Γραμματέα αὐτῆς, τὸν κ. Ἀστυνομικὸν Σταθμάρχην καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς συγχαίρομεν θερμῶς.

ΗΡ. ΠΟΛΥΖΩΗΣ

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, ἐσημείωσεν ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μας ἑορτή, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ.

Μετὰ ἀπὸ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Δ)τὴς τοῦ Σχολείου κ. Ἡρ. Παπαγυρίου καταχειροκροτηθεὶς ἐπηκολούθησεν, ἐκτέλεσις ἑνὸς ὡραιοτάτου προγράμματος περιλαμβάνοντος ἐπίκαιρα σκέτς ἀπαγγελίας κτλ.

Ἀξίζει κάθε ἔπαινος τόσον στὸν Δ)τὴ τοῦ Σχολείου μας ὅσον καὶ στὸ διδακτικὸν προσωπικόν.

ΑΧΙΛ. ΒΕΝΕΤΣΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Διονυσίου παρηκολούθησαν τὴν ἑορτὴν τοῦ σχολείου ἥτις ἐδόθη ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου. Κατ' αὐτὴν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν τοὺς μαθητάς, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἡρμήνευσε τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐπικρατοῦν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, τὴν κάθε ἁγνὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν.

Τὸν πανηγηρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

Δ Β.

ΔΟΥΜΠΙΑ

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἑορτάσθη εἰς τὰ Δουμπιὰ ἡ ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνισεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Δημ. Παπαγιάννης.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐγένετο ἐπιβλητικὴ τελετὴ εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς μαθητὴς ἀσπροφορεμένος παρίστανε τὸν Ἄγγελον τοῦ Κυρίου γονατιστὸς ἔμπροσθεν μιᾶς μαθητρίας μετεμφιεσμένης εἰς Παναγίαν. Ἀκολούθως οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἐτραγούδησαν διάφορα πατριωτικὰ τραγούδια καὶ ἐχορεύθησαν ἑλληνικοὶ χοροί. Η Τ

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ 3. — Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κατήρτισε νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου ἀναπληρώσεως τῶν ἐπιθεωρητῶν στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ διορισμοῦ βοηθῶν τῶν γραφείων αὐτῶν. Δι' αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων, ἀπόντος, ἐλλείποντος ἢ κωλυομένου, ὁρίζεται δ.' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας δημοδιδάσκαλος ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τοπικῆς γενικῆς ἐπιθεωρήσεως στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. Ἐπίσης μέχρι τῆς προσλήψεως μονίμου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων τῶν ἐπιθεωρητῶν, ἀποσπῶνται μέχρι δύο δημοδιδάσκαλοι, ἐκ τῶν σχολείων τῆς περιφερείας. Τοιαύτης ἀποσπάσεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τύχουν οἱ σύζυγοι καὶ τέκνα ἐπιθεωρητῶν, οἱ συγγραφεῖς σχολικῶν βιβλίων καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι, οἱ μετεκπαιδευθέντες εἰς γεωργικὰ μαθήματα. Ἡ ἀπόσπασις αὕτη δὲν δύνανται νὰ διαρκέση πέραν τῶν τεσσάρων ἐτῶν.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ

Ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ Πολυγύρου, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν συνεστήθη ἀπὸ Τουρκοκρατίας, ὕστερα ἀπὸ 15ετῆ διακοπὴν ἀνασυνεστήθη. Ἤδη ἀπὸ τῆς αὔριον ἄρχονται τὰ μαθήματα τῆς θεωρητικῆς μουσικῆς ὑπὸ τοῦ προσληφθέντος ὑπὸ τοῦ Δήμου Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Νικ. Τσουμίτα πτυχιούχου τοῦ Κρατικοῦ Ὠδείου Θεσσαλονίκης καὶ ἐπὶ 15ετίαν ἀρχιμουσικοῦ τῆς Μουσικῆς τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ.

Οὕτω ὁ κ. Δήμαρχος πραγματοποιεῖ καὶ μίαν ἄλλην ὑπόσχεσίν του, ἥτις ἀνταποκρίνεται εἰς γενικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ τοῦ Πολυγύρου.

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν ὅμως τῶν ὑπαρχόντων ὀργάνων καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἐλλειπόντων, ἀπαιτοῦνται περὶ τὰ 20.000.000 τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ διαθέση ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ Δῆμος.

Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἐλάχιστον ἐὰν θελήσουν νὰ τὸ καλύψουν οἱ φιλόμουσοι τοῦ Πολυγύρου ἢ λοιποὶ εὐγενεῖς δωρηταὶ ἐκ Χαλκιδικῆς καταγόμενοι, οὕτως ὥστε ἐντὸς τῆς τριμήνου θεωρητικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐγγραφησομένων μαθητῶν νὰ εἶναι ἕτοιμα καὶ πλήρη ὅλα τὰ ὄργανα τῆς Μπάντας.

Πρὸς τοῦτο ἀνοίγομεν κατάλογον Δωρεῶν ὑπὲρ τῆς «Δημοτικῆς Μουσικῆς Πολυγύρου» εἰς τὸν ὁποῖον θὰ δημοσιεύωμεν τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν μετὰ τοῦ ποσοῦ τῆς δωρεᾶς των ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου.

Αἱ δωρεαὶ θὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Πολυγύρου ὡς πρόεδρον τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς «Δημοτικῆς Μουσικῆς».

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΤΑΞΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 3.— Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατάταξιν μονίμων ἀνθυπολοχαγῶν εἰς τὸ σῶμα τῆς στρατολογίας καὶ ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατατακτέων εἰς 150 Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, συγκροτηθησομένης διὰ νεωτέρας διαταγῆς.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ συμμετάσχουν μόνον ἔφεδροι ὑπολοχαγοὶ ἢ ἀνθυπολοχαγοὶ τῶν ὅπλων καὶ σωμάτων ὑπηρετοῦντες ἢ μὴ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ ἔχοντες τὰ ἑξῆς προσόντα: 18μηνον τουλάχιστον στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς ἐξάμηνον εἰς μάχιμον μονάδα προκειμένου περὶ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τῶν ὅπλων, ἀπολυτήριον τουλάχιστον δημοσίου γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ ἑτέρων ἰσοτίμων τούτοις ἀνεγνωρισμένων σχολῶν, ἡλικίαν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῶν 35 ἐτῶν μὴ συμπεπληρωμένων, κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1954, ἤτοι νὰ ἀνήκουν εἰς τοὺς γεννηθέντας τὸ ἔτος 1920 συμπεριλαμβανομένου καὶ νεώτερα, νὰ μὴ ἔχουν καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν τοιαύτην, νὰ μὴ ἐκκρεμῇ ἐναντίον των ποινικὴ δίωξις, νὰ εἶνε ἀνεπιλήπτου ἤθους καὶ διαγωγῆς καὶ νὰ ἔχουν ὑγείαν καὶ ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν.

ΑΙ ΟΦΕΙΛΑΙ ΔΑΚΟΚΤΟΝΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 3— Καταρτίζεται σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου παρέχονται διευκολύνσεις πληρωμῆς ὀφειλῶν ἐκ δακοκτονίας εἰς δέκα μηνιαίας δόσεις, ἄνευ προσαυξήσεων ὑπερημερίας. Τὰ ὀφειλόμενα ἤδη δὲν θὰ εἰσπραχθῶσι δι' ἀναγκαστικῶν μέτρων.